

Artikel 11. Renter

Efter hovedreglerne i stk.erne 1 og 2, er beskatningsretten delt mellem bopælsstaten og kildestaten.

Udgangspunktet er, at bopælsstaten beskatter renteindtægten.

Kildestaten kan dog også beskatte denne, men skatten må ikke overstige 10 pct. af rentens bruttobeløb.

Dette svarer til OECD-modellen, men fra dansk side ser vi gerne at denne fraviges til fordel for ren bopælsstatsbeskatning.

Dette hænger til dels sammen med, at der så at sige ikke eksisterer dansk begrænset skattepligt for renter, hvilket sætter os ude af stand til at beskatte i egenskab af kildestat.

Baggrunden for den manglende danske skattepligt på dette område er den, at kildestatens skat væltes over på låntagerne som øgede omkostninger. Efter Nationalbankens vurdering ville dansk kildestat på renter påføre dansk erhvervsliv uacceptable meromkostninger.

I henhold til stk. 3, kan kildestaten dog ikke beskatte renter, når lånet er ydet af, garanteret eller sikret af regeringen i den anden stat, nationalbanken i den anden stat, eller enhver styrelse eller organ, der ejes eller kontrolleres af denne regering.

En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende overenskomst. Den foreliggende bestemmelse tilgodeser således danske investeringer, der finansieres f.eks. gennem IFU (Industrialiseringsfonden for Udviklingslande), og er i øvrigt på linje med hvad man fra dansk side gerne ser.

Stk. 4 definerer renter.

Stk. 5 bestemmer, at hvis renterne er indgår i et fast driftssted eller fast sted i kildestaten, er det ikke artikel 10, der skal finde anvendelse, men derimod bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 om henholdsvis fast driftssted eller fast sted, under forudsætning af at den underliggende fordring har direkte tilknytning til det faste driftssted eller faste sted. Dermed indgår renteindtægten som en integreret del af disses indkomst, på linje med al anden indkomst, og beskattes tilsvarende.

Stk. 6 indeholder en definition af hvilken stat, der skal anses for kildestat.

Stk. 7 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem skyldneren, kreditor, eller en trediemand og der derfor er aftalt for høj rente, skal bestemmelsen i artikel 10 kun anvendes på det reelle rentebeløb. Det overskydende må herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype det reelt er.

Artikel 12. Royalties

I henhold til stykkerne 1 og 2, er beskatningsretten fordelt mellem bopælsstaten og kildestaten.

Udgangspunktet er, at bopælsstaten beskatter royalties. Kildestaten kan dog også beskatte royalties med op til 15 pct. af royalties bruttobeløb.

Dette er ikke i overensstemmelse med OECD-modellen, der har ren bopælsstatsbeskatning, men svarer derimod til FN-modellen.

I stk. 3 defineres, hvad der skal forstås ved royalties.

Definitionen i den foreliggende overenskomst, er udformet således, at ren leje af udstyr ikke er omfattet.

Stk. 4 indeholder bestemmelsen om, at når royalties står i forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, skal det indgå heri, og beskattes i overensstemmelse med artiklerne 7 eller 14.

Stk. 5 indeholder en definition af, hvad der skal forstås ved kildestat.

Stk. 6 fastslår, at når der er aftalt en for høj royalty på grund af særlig forbindelse mellem betaler, ejer og/eller trediemand, finder bestemmelsen kun anvendelse på det reelle royatybeløb.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Efter stk. 1 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved salg af fast ejendom kildestaten d.v.s. den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Efter stk. 2 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved afståelse af rørlig formue, der indgår i et fast driftssted eller fast sted, kildestaten. Tilsvarende gælder, hvis det faste driftssted eller faste sted som sådan afhændes.

Efter stk. 3 tilkommer fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, bopælsstaten.

Stk. 4 indeholder en særbestemmelse, der er taget fra FN-modellen.

Bestemmelsen omfatter de såkaldte »fast ejendomsselskaber.«

I henhold til bestemmelsen, kan fortjeneste ved afhændelse af andele i et selskab, andel i et interessenskab eller en trust hvis aktiver hovedsageligt består af fast ejendom beliggende i en stat, beskattes i denne stat. Der er tale om en form for kildestatsbeskatning.

Bestemmelser af dette indhold optræder hyppigere og hyppigere i dobbeltbeskatningsoverenskomster, både med udviklingslande og industrialiserede lande.

Dette hænger sammen med, at det er muligt at omgå kildestatens beskatningsret til fortjeneste ved